

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Tractatus De Necessitate Et Modo Ministrandi Sacramenta Tempore pestis

Chapeauville, Jean

Mogvntiæ, 1612

19. An liceat Sacerdotem conducere, que[m] scimus improbè viuere?

urn:nbn:de:hbz:466:1-41077

periculum in se recipiendo, antequam dāna eiusmodi eueniant, & si non euenierint nō propterea teneri reddere aut quicquam diminuere, quia nimirum alterius causa reuera subiit periculum, etsi nihil detrimēti illi euenierit.

QVÆSTIO XIX.

An liceat sacerdotem conducere, quem scimus improbe viuere.

Quæstionis explicatio.

Et si Sacramentorum virtus non pendeat à probitate ministrorum, neq; illorum, improbitas, si recipiens nullum obicem ponat, illi impedimentum præstet, non licet tamē regulariter vti improbo ministro, ne eius peccato cooperemur. Huius ergo occasione quæritur primo, quid si vir probus reperiri nequeat, sint autem improbæ vitæ, qui operam suam offerunt, an licebit horum operam in huiusmodi necessitate conducere?

Responsio.

SI Sacerdos (a) probus haberi nequeat, licet in necessitate conducere Sacerdotem improbæ vitæ, qui sacramenta ministrat: quia petitur actio de se bona & laudabilis

*a. c. vestra, de
cohab. cleric.
& mulierib.*

bilis, quam sacerdos ille, si vult, sine peccato prestare potest, obiectum enim ipsius ex se honestum est, & ad veritatem religionis pertinens: sicut licite petitur iuramentum à gentili, qui per falsos deos iuraturus est, & mutuum ab eo, qui vsuras exacturus est.

Dico (*si alius vitæ probata reperiri non possit*) quia si quis comòdè & sine magno detrimento probum habere possit, debet illius opera uti, & auferre improbo occasionem ruinæ, hoc enim postulat ratio charitatis: alias non obligatur cum tanto onere, ad omittendum ea, quæ sibi ad salutem sunt necessaria & utilia.

Dices: Quid si improbus non offerat se, licebit nihilominus ad ministrandum con-
ducere?

R. Licebit, quia, ut ante diximus, quod ab eo petitur bonum est, & adest iusta necessitas, quæ excusat, ut scitè docet (a) Caietanus, & post illum (b) Sotus apud Magistrum sententiarum: Et confirmatur, quod dum quis extremæ subest necessitati, unusquisque si potest tenetur ei succurrere: habet ergo in ea necessitate existens ius inducendi unumquemque ad ministrandum sibi sacramentum.

Dices: Inducere ad malum, de se malum est:

a In 3. pa. D.
Thom. q. 64.
ar. 35.
b In 4. dist. 1.
q. 5. art. 6. §.
quarto licet.

um est: ergo nullo casu licet.

R. Hoc non esse proprie inducere ad malum, sed inducere ad id, ad quod ius est petenti, quod quidem alter facere tenetur, atque adeo benefacere, quare si non vult se in gratiam Dei recipere, ut id faciat, sua culpa erit, ut patet ex generalibus principis de scandalo,

QVÆSTIO XX.

An liceat etiam ebriosum conducere.

Quæstionis explicatio.

TEmpore pestis solent ferè malefragi homines, ad ministranda sacramenta operam suam offerre, & inter alios ebriosi, ideo forsàn, quia cum vulgo putât, se timore per commestationes depulso, non facile corripiedos hoc morbo, quod timidis potissimum hoc accidere opinentur, de quorum stulta & impia opinione (a) Gabriel Biel meminit in quæstione illa docta & pia quam scripsit de fuga pestis. Horum occasione quæritur: an si alius reperiri non possit, liceat etiam huiusmodi ebriosi operam conducere, pro ministracione Sacramentorum?

*a habetur in
Ser. Dom. 4.
post Pentec.*

Responsio,

SI alius haberi non potest, licet, eadem ratio-